

Klub holubů koburských skřivanů a římanů

Chovný plán římanů na rok 2015

Základní informace :

Holub říman je zařazen v seznamu plemen ES: holubi tvaru 1. Plemeno je známo již z doby Římské říše, byl zušlechtěn ve Francii v polovině 19. století. Je obrem mezi holuby, jeho hmotnost je cca 1 kg a rozpětí křídel 1 metr a více. Je velmi dlouhý, široký v prsou s velkou zakulacenou hlavou a středně velkým pěkně nasazeným širokým zobem. V současné době se požadují u všech barev oči perlové, obočnice jsou dobře vyvinuté, ale ne příliš široké a hrubé, ohnivě červené, u modrých a hnědě plavých o něco tmavší. Zobák delší a silný pěkně nasazený, u bílých světlý, modrých tmavý, u hnědě plavých světle rohový až světlý. U černých je přípustná tmavá Jehla. Vysoce jsou ceněni černí holubi se světlým zobákem. Ozobí pokud možno hladčí. Křídla co nejdelší se základní mírou 96 cm a delší, **nesená elegantně na ocasu**, dosahující konce ocasu, které se nekříží. Ocas je **široký** a nedotýká se země. Opeření je bohaté s širokými křídly. Nohy jsou silné, středně dlouhé, neopeřené, prsty dlouhé, dráčky v barvě zobáku. Krk římana je silný středně dlouhý, plně nasazený. Hmotnost římana je nejméně 1 kg. Římani jsou v barvě modré z černými pruhy, hnědě plavý s čistými štíty a s bílým hřbetem, modří kapratí, bílí, černí, červení a žlutí ve stejnoměrně syté barvě. Dále rázy to straky v barvě černé, modré, červené a žluté. Je potřeba říci, že ještě v roce 2001 v ČR měli u bílých římanů vikvové oči a bylo nutné přejít na evropský vzorník římana, což vytvořilo řadu problémů se získáním kvalitních bílých holubů s perlovým okem. V současné době již většina bílých římanů a zcela určitě členů klubu, vystavuje již holuby s perlovými očima. Je to jeden z důležitých chovatelských cílů chovného plánu. dosáhnout vyšší kvalitu u této velmi problémové a náročné barvy a požadovaného oka u římana.

Chovatelské cíle u římanů:

1. Jak již je výše uvedeno klub koburských skřivanů a římanů a to konkrétně římanáři si vzali za cíl, **aby holub říman dosahoval váhy 1 kg**. Je známo, že původní holubi před rokem 2001 byli dlouzí a úzcí v prsou a většina nedosahovala požadované váhy. Tento stav dosáhl změny po dovozu holubů z Francie a Německa, kde je nutno dodat, že římani dovezení z Německa byli pěkní v postavě a barvách, ale chyběla jim váha a délka. Takže tento nákup chovného materiálu nepomohl k zlepšení kvality chovů. Holubi z Francie a Itálie výrazně pomohli zvýšit váhu, zvětšit hlavy a celkovou robustnost holuba podobající se obřímu poštovnímu holubu.
2. Dalším naším cílem je **postava římana**, která se právě dovezenými holuby výrazně zlepšila. Holubi jsou hlavatí, širocí, dlouzí, působí velmi robustně. Tím se však trochu mění požadavky vzorníku, kde je nutno přihlídnout k trochu hrubší obočnici a zobáku. V uvedených státech je holub takto dobře hodnocen do třech let, pak pro nedostatky hrubosti obočnice a zobáku je již dále nevystavován a pochopitelně ponechán v chovu. Tato naše připomínka by měla být zohledněna při současném posuzování holubů římanů.

3. Perlové oko a barvy římanů. Je nutné i nadále věnovat pozornost čistotě perlových očí, kde se stále ještě vyskytují nečisté oči /žlutý nádech, žilky/. Bude to ještě dlouhá cesta, ale věříme že se to upraví. Trochu horší je to s čistotou barev, kde je hodně chyb. Příčina problému je hlavně v tom, že je málo chovatelů, kteří se zaměřují na úrovni na jednotlivé barvy římanů, dochází ke křížení mezi barvami v ně příliš vhodných kombinacích a vycházejí pak také z neznalosti k různým nečistým barvám, které ke kvalitě holubů nepříspěvají. Naše současná snaha je, abychom získali chovatele, kteří by se zaměřil na jednotlivé barvy a dosáhli by tak jako v minulosti špičkových chovů například červených, žlutých, černých a pod. Toto není zatím v našich chovech na úrovni a je to dáno omezeným počtem chovatelů římanů, kde někteří chtějí chovat několik barev třeba jen pro radost. V ČR víme o 12 chovatelích, kteří mají slušné chovy a dále pak cca 50 chovatelů, kteří mají chovy je pro potěšení, nebo pro užitek v kuchyni. Náš chovatelský cíl bude přesvědčit v klubu i mimo něj chovatele římanů, aby se zaměřili na určité barvy, aby naše chovy v ČR získaly opět na kvalitě.

4. Posílení členů klubu je prioritní cíl celého klubu tedy i koburských skřivanů. Nutno však poznamenat, že naše současná společnost se velmi změnila. Jsou jiné cíle, honba za penězi, nezaměstnanost a problémy s chovy holubů i ostatních zvířat ve městech, ale i na vesnicích. Lidé si zvykli na burácení aut a jiných dopravních prostředků kolem jejich domů včetně škodlivosti výfukových zplodin z automobilů, ale vadí jim například zakokrhání kohouta v sousedství a nebo cizí holub na jejich střeše, který tam zalétl od souseda. Cesta k posílení členů klubu bude asi náročná, ale víme o chovatelích, kteří je mají a nejsou v klubu a tady vidíme možnost posílení klubu a možnost zkvalitnění chovů a zvýšením počtu vystavovaných holubů. Další cestou je přijatí chovatelů ze Slovenské republiky. Zvýšený počet členů pochopitelně zvýší i počet vystavovaných holubů, kde je pak možno posoudit kvalitu a pomoci si přátelsky nákupem či výměnou chovných holubů přímo na výstavách.

5. Závěrem k chovnému plánu římanů je potřeba říci, že posuzování tohoto vyjímečného plemena je provázeno po mnoho let rozdílným hodnocením posuzovatelů, kteří nemají většinou znalosti o tomto holubu a o změnách které nastaly v jeho novém typu jak je již výše uvedeno. Bylo z naší strany mnoho připomínek na posuzování těchto holubů například na národních výstavách, kdy holub dosahuje doma váhy jeden kilogram, ale po odeslání na výstavu a čekání několik dní na posouzení se holub spadne minimálně o 10 deka a je pak vyloučen přesto, že se jedná o velmi kvalitního holuba. Dalším současně sledovaným problémem je počet per v ocase, kterých má být dle vzorníku 12. Někteří římaní jich mají čtrnáct a jsou pak vyloučeni, ikdyž se jedná o špičkové jedince. Za 33 let, kdy chovám tyto holuby jsem se s tím nesešel, ani ostatní členové klubu. Záměrně jsem v základní informaci o římanu zvýraznil nesení dlouhých křídel na ocasu, které je předností a proto není logické u tohoto plemene vyžadovat striktně přesný počet ocasních per. Holubi jsem mohl od ostudy zachránit za předpokladu, že jim vytrhnu nadbytečná dvě péra. Toto mě bylo doporučeno posuzovatelem. Psal jsem do Francie příteli R. Grozsovi špičkovému chovateli římanů jaký má na toto názor a jak se to tam posuzuje. V dopise jsem obdržel informaci, že ve vzorníku to je, vzorník je stále opisován již možná sto let, ale u nich to nikdo nekontroluje ani on který je posuzovatel, ale upozornil mě že v Německu se to někde vyžaduje podle vzorníku. Na základě logického vysvětlení ohledně vhodnosti širšího ocasu a nesení dlouhých křídel na ocase bude vhodné provést výjimku ve vzorníku při posuzování holuba římana. Požádáme Vás o změnu oficiálně prostřednictvím našeho klubu.

Zpracoval :

Jaroslav Čechura

NEZVAL

MÍSTNÍHO KLUBU

19. 6. 2015

